

ساخت بلور فوتونی دو بعدی به وسیله میکرو ذرات پلیمری با روش سلول زاویه دار

پوریا چقامیرزایی، فرزانه بیات، سهراب احمدی کاندجانی و حبیب تجلی

گروه فوتونیک، پژوهشکده فیزیک کاربردی و ستاره شناسی، دانشگاه تبریز، تبریز

در این مقاله ساخت بلور فوتونی دو بعدی با استفاده از پلیمرهای کروی پلی استایرن بررسی شده است. با استفاده از روش سلول زاویه دار، میکرو ذرات پلیمری ساختار تک لایه شش وجهی را بر روی زیر لایه شیشه‌ای به صورت خودآرا تشکیل می‌دهند. در این کار، تاثیر تغییر زاویه داخلی سلول بر تراکم و کیفیت بلور کلونیدی تک لایه مورد بررسی قرار گرفته است. بلورهای فوتونی دو بعدی ساخته شده می‌توانند به عنوان یک قالب برای ساخت انواع نانو ساختارهای دو بعدی و یا بلورهای فوتونی متنوع دیگری مورد استفاده قرار گیرند.

کلید واژه: بلور فوتونی دو بعدی، میکرو ذرات پلیمری، نوار توقف فوتونی، خودآرایی.

Fabrication of two-dimensional photonic crystal by polymeric microparticles using wedge shaped method

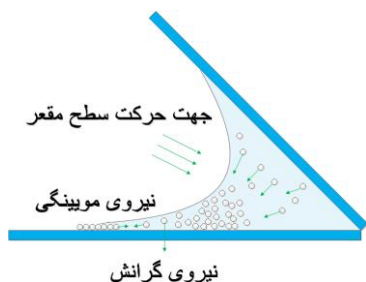
Pourya Chaghamirzaie , Farzaneh Bayat , Sohrab Ahmadi-Kandjani , and Habib Tajalli

Photonics Group, Institute for Applied Physics and Astronomy, University of Tabriz, Tabriz

In this paper, the fabrication of two-dimensional photonic crystals using microspheres of polystyrene is investigated. The wedge shaped method is used to grow a hexagonal self-assembled monolayer structure with polymeric microparticles on a glass substrate. In this work the effect of the cell's internal angle on the monolayer's density and quality is studied. The proposed two-dimensional photonic crystals can be used as a template for fabrication of various two-dimensional nanostructure arrays and also other kinds of photonic crystals.

Keywords: Two-dimensional photonic crystal, Polymeric microparticles, Photonic band gap, Self-assembly.

۱- مقدمه

شکل ۱: حرکت ذرات کلئیدی به سمت لایه‌ها و تشکیل ساختار منظم در اثر برآیند نیروهای وزن و موینگی.

۲- روش انجام آزمایش

در ابتدا زیر لایه‌ها جهت رشد بلور فوتونی دو بعدی آماده می‌شوند. زیر لایه‌های مورد استفاده از نوع لام شیشه‌ای بوده که در ابتدا با محلول صابونی و بعد آب مقطر شست و شو داده می‌شوند. سپس، برای افزایش آبدوستی و ایجاد سطح مقعر بهتر به مدت ۱ ساعت در محلول پیرانه^۱ در دمای ۸۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفته و بعد با آب دو بار تقطیر شسته شده و با گاز نیتروژن خشک می‌شوند.

در این کار، تأثیر زاویه داخلی سلول بر کیفیت و اندازه بلور کلئیدی دو بعدی مورد بررسی قرار گرفته است. برای این منظور، آزمایش برای سلول‌هایی با زاویه‌های داخلی ۲، ۲/۵، ۳ و ۳/۵ درجه تکرار گردید. در این راستا، از محلول ذرات کلئیدی پلی استایرن با قطر ۵۰۸ نانومتر و غلظت ۱٪ وزنی استفاده شد. محلول داخل سلول‌ها تزریق شده و در محیطی با دمای ۱۰ درجه سانتی‌گراد و رطوبت ۸۰٪ به مدت ۱۸ ساعت قرار گرفت به طوری که کل آب محلول تبخیر شده و بلور کلئیدی دو بعدی تشکیل شد.

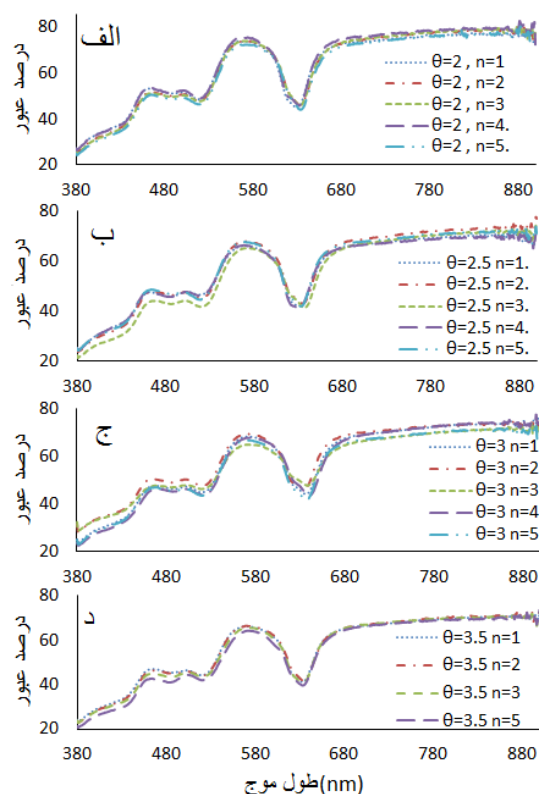
تبخیر آب از فصل مشترک محلول کلئیدی-شیشه-هوا منجر به ایجاد یک جریان در داخل سلول شده و ذرات کلئیدی به سمت فصل مشترک انتقال می‌یابند. در محلی که ضخامت سطح مقعر به طور تقریبی برابر با قطر ذرات پلی استایرن باشد، هسته اولیه‌ی فاز منظم ذرات کلئیدی پلی استایرن شروع به ظاهر شدن می‌کند. به علت وجود نیروی وزن ذرات روی زیر لایه ته نشین می‌شوند و نیروی موینگی عرضی منجر می‌شود که ذرات کلئیدی داخل ناحیه مقعر کشیده شوند و به صورت منظم بر روی سطح قرار گیرند (شکل ۱).

یکی از انواع بلورهای فوتونی، بلورهای کلئیدی هستند که به صورت دو بعدی و سه بعدی از میکرو ذرات پلیمری یا معدنی ساخته می‌شوند. بلورهای کلئیدی دو بعدی می‌توانند به عنوان قالب برای ساخت انواع دیگر بلورهای فوتونی (اوپال معکوس)، حسگرهای زیستی و شیمیایی، سلول‌های خورشیدی، دیودهای نور گسیل و نیز به عنوان ماسک در روش‌های لیتوگرافی کلئیدی، که به عنوان یکی از کم هزینه ترین روش‌های لیتوگرافی به حساب می‌آید، مورد استفاده قرار گیرند. برای ساخت بلور کلئیدی دو بعدی شامل یک تک لایه از میکرو ذرات پلیمری از روش‌های مختلفی مانند روش لانگمیر-بلاجت، چرخشی و تجمع همرفتی استفاده می‌شود. روش لانگمیر-بلاجت شامل چهار مرحله اصلی است، اصلاح سطح ذرات، توزیع ذرات بر روی سطح آب، فشردن نمودن ذرات در یک آرایه دو بعدی و انتقال ذرات بر روی زیر لایه جامد [۱]. از معایب این روش هزینه بالا و پیچیدگی فرآیندهای ساخت می‌باشد. در روش چرخشی آرایه‌های دو بعدی از ذرات کلئیدی به صورت فشرده و غیر فشرده می‌تواند تولید شود [۲]. به علت توانمندی و سادگی روش تجمع همرفتی، این روش از پر کاربردترین روش‌های ساخت بلور کلئیدی دو بعدی است [۳]. در این مقاله، از روش سلول زاویه دار که نوعی روش تجمع همرفتی است، برای رشد بلور فوتونی کلئیدی دو بعدی با استفاده از میکرو کرات پلی استایرن استفاده شده است. این سلول از دو لام شیشه‌ای که تحت زاویه‌ی مناسب نسبت به هم قرار گرفته‌اند تشکیل شده است (شکل ۱). هنگامی که محلول کلئیدی داخل سلول تزریق می‌شود، وجود نیروی چسبندگی سطحی بین محلول و شیشه، منجر به تشکیل سطح مقعری از محلول بین دو دیواره سلول می‌شود. وجود این سطح مقعر در شکل‌گیری بلور کلئیدی بسیار مؤثر است به طوری که ضخامت بلور کلئیدی دو بعدی تشکیل شده بر روی زیر لایه به آهنگ نازک شدن سطح مقعر و سرعت حرکت ذرات کلئیدی به طرف لبه، محل آغاز رشد بلور، بستگی دارد. در تشکیل بلور کلئیدی دو بعدی عوامل مختلفی از جمله آهنگ تبخیر حلال، غلظت محلول، میزان آبدوستی زیر لایه‌ها، هندسه و زاویه‌ی بین دیواره‌های سلول و همچنین یک اندازه بودن ذرات کلئیدی دخالت دارند.

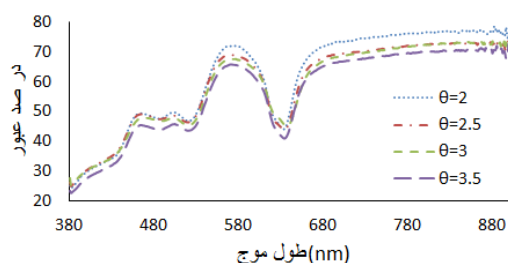
^۱ Piranha

است.

۳- بحث و نتایج

شکل ۲: طیف عبوری از بلورهای کلونیدی دو بعدی ساخته شده در سلول های الف) ۲ درجه، ب) ۲/۵ درجه، ج) ۳ درجه و د) ۳/۵ درجه. برای هر زاویه از پنج نمونه مختلف طیف گرفته شده است.

شکل ۳: طیف عبوری از بلور کلونیدی دو بعدی با ذرات کلونیدی پلی استایرن با قطر ۵۰۸ نانومتر در سلول های با زاویه ۲، ۲/۵، ۳ و ۳/۵ درجه.

شکل (۴) تصاویری از نمونه های ساخته شده را نشان می دهد. به سادگی و با چشم غیر مسلح نیز می توان ناحیه های تک لایه و چند لایه را، با توجه به تفاوت رنگ، از هم تشخیص داد. همان طور که در شکل (۴-الف) دیده می شود در حالت زاویه ۲ درجه بلورهای کلونیدی (تک لایه و چند لایه) در کناره های لام تشکیل شده و ابعاد آنها کوچک است. با افزایش زاویه، محل تشکیل لایه ها به سمت مرکز لام جابجا شده و همچنین ابعاد لایه های تشکیل شده نیز بزرگتر می شود. با این وجود، مشاهده می شود که با افزایش زاویه نسبت ناحیه های چند لایه به ناحیه های تک لایه افزایش می یابد (شکل (۴-د)). با مقایسه ی

لایه های ساخته شده از ذرات هم اندازه، ساختارهای دو بعدی متناوبی تشکیل می دهند که در طیف عبوری از این ساختارها، نوارهای توقف فوتونی به وجود می آید. این نوارها به دلیل پراکنده شدن نور میان آرایه ای از کره ها ایجاد می شوند و هرچه این نوارها پهنای کمتری داشته باشند نشان دهنده کیفیت بهتر ساختار بلور دو بعدی تشکیل شده است. مکان تقریبی طول موج مربوط به نوار توقف فوتونی با رابطه زیر داده می شود [۴].

$$\lambda = n_{eff} (2/3)^{1/2} d \quad (1)$$

که در آن n_{eff} ضریب شکست مؤثر ماده و d قطر کره ها است. شکل (۲) طیف عبوری در حالت تابش عمود برای نمونه های ساخته شده در سلول هایی با زاویه داخلی ۲، ۲/۵، ۳ و ۳/۵ درجه را نشان می دهد. برای هر زاویه از پنج نمونه مختلف طیف گرفته شده است. نمودارهای شکل (۲-الف) مربوط به زاویه ۲ درجه، شکل (۲-ب) زاویه ۲/۵ درجه، شکل (۲-ج) زاویه ۳ درجه و شکل (۲-د) زاویه ۳/۵ درجه است. همان طور که در این شکل ها نمایان است، نمودارهای نمونه های مختلف در زاویه یکسان انطباق بسیار خوبی دارند که نشان دهنده ی تولید بلورهای دو بعدی یکسان و تکرار پذیری آزمایش است.

در شکل (۳) نمودارهای مربوط به زاویه های مختلف در کنار هم رسم شده است (نمودار مربوط به هر زاویه حاصل میانگین گیری از اطلاعات پنج نمونه مختلف تحت همان زاویه است). با توجه به شکل (۳) محل قرار گرفتن طول موج کمینه مربوط به نوار توقف برای زاویه ۲ درجه ۶۳۳ نانومتر، ۲/۵ درجه ۶۳۴ نانومتر، ۳ درجه ۶۳۷ نانومتر و ۳/۵ درجه ۶۳۴ نانومتر است. طول موج کمینه ای که برای ذرات کلونیدی پلی استایرن با قطر ۵۰۸ نانومتر با استفاده از رابطه (۱) به دست می آید، برابر ۶۳۹ نانومتر می باشد که به نتایج تجربی بسیار نزدیک است. پهنای طیف در نصف کمینه مربوط به طول موج نوار توقف برای زاویه های مختلف از داده های تجربی به دست آمده که برای زاویه ۲ درجه ۳۹ نانومتر، ۲/۵ درجه ۴۱ نانومتر، ۳ درجه ۴۶ نانومتر و ۳/۵ درجه ۴۰ نانومتر بود. با توجه به این که باریک تر بودن پهنای طیف در نصف کمینه نشان دهنده ی کیفیت بلور فوتونی است، می توان نتیجه گرفت که بهترین کیفیت بلور در زاویه ۲ درجه حاصل شده

می‌باشد. تصویر گرفته شده از ناحیه تک لایه با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (SEM) در شکل (۶) نمایش داده شده است. در این تصویر ساختارهای شش وجهی میکرو ذرات پلیمری به خوبی نمایان است. تصویر گوشه بالا سمت چپ تراکم بالای این ذرات را نشان می‌دهد که به طور مستقیم در شکل نوار توقف فوتونی تاثیر می‌گذارد.

۴- نتیجه‌گیری

در این مقاله، اثر زاویه داخلی سلول بر روی اندازه و کیفیت بلور کلئیدی ایجاد شده با استفاده از میکرو کرات پلی استایرن با قطر ۵۰۸ نانومتر بررسی شد. مطالعه طیف عبوری از ساختار نشان داد که بهترین کیفیت بلور برای سلول‌هایی با زاویه داخلی ۲ درجه بدست می‌آید. همچنین، با کمک تصاویر میکروسکوپ نوری مشخص شد که بزرگ‌ترین نواحی بلور کلئیدی دو بعدی به ازای زاویه ۲/۵ درجه حاصل می‌شود. این نتایج نشان می‌دهد که زاویه داخلی سلول، پارامتر تعیین‌کننده‌ای در ساخت بلور کلئیدی دو بعدی است. شایان ذکر است که نتایج بدست آمده برای میکرو ذرات پلیمری با قطر ۵۰۸ نانومتر بوده و برای ذرات با قطرهای دیگر باید زاویه بهینه بدست آید.

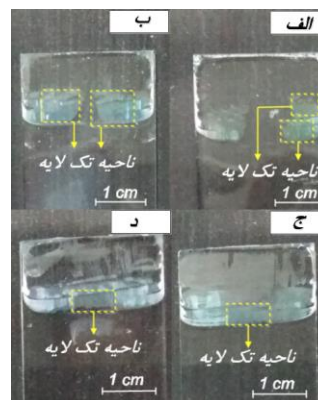
سپاسگزاری

این کار با حمایت بنیاد ملی نخبگان انجام گرفته است.

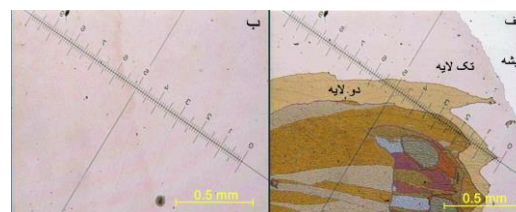
مراجع

- [1] B. Duffel, H. Robin and F. C. de Schryver, "Langmuir-Blodgett Deposition and Optical Diffraction of Two-Dimensional Opal", J. Mater. Chem., Vol. 11, No. 12, pp. 3333-3336, 2001.
- [2] J. Chen, P. Dong, D. Di, C. Wang, H. Wang, J. Wang, et al., "Controllable Fabrication of 2d Colloidal-Crystal Films with Polystyrene Nanospheres of Various Diameters by Spin-Coating", Appl. Surf. Sci., Vol. 270, pp. 6-15, 2013.
- [3] P. Born, A. Munoz, C. Cavelius and T. Kraus, "Crystallization Mechanisms in Convective Particle Assembly", Langmuir, Vol. 28, No. 22, pp. 8300-8308, 2012.
- [4] R. Ye, Y.-H. Ye, Z. Zhou and H. Xu, "Gravity-Assisted Convective Assembly of Centimeter-Sized Uniform Two-Dimensional Colloidal Crystals", Langmuir, Vol. 29, No. 6, pp. 1796-1801, 2013.

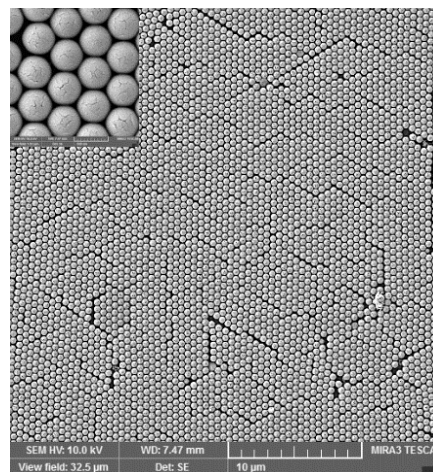
نتایج بدست آمده می‌توان نتیجه گرفت که برای کره‌های پلی استایرن با قطر ۵۰۸ نانومتر بیشترین وسعت بلورهای دو بعدی تک لایه تحت زاویه ۲/۵ درجه حاصل شده است.

شکل ۴: تصاویر نمونه‌های ساخته شده در سلول با زاویه‌های مختلف الف: زاویه ۲ درجه، ب: زاویه ۲/۵ درجه، ج: زاویه ۳ درجه و د: زاویه ۳/۵ درجه.

شکل ۵: تصاویر گرفته شده با استفاده از میکروسکوپ نوری. الف: ناحیه‌ای شامل ذرات کلئیدی تک لایه و چند لایه ب: ناحیه‌ای که فقط ذرات کلئیدی تک لایه حضور دارند.

شکل ۶: تصویر SEM از میکرو ذرات پلیمری تک لایه. گوشه سمت چپ بالا قسمتی از همین نمونه با بزرگ‌نمایی بیشتر را نشان می‌دهد.

شکل (۵) تصاویر تهیه شده از نمونه‌ها توسط میکروسکوپ نوری را نشان می‌دهد. شکل (۵-الف) ناحیه‌ای که ذرات کلئیدی تک لایه و چند لایه کنار هم تشکیل شده‌اند را نشان می‌دهد و تفاوت رنگ این ناحیه‌ها به وضوح دیده می‌شود. شکل (۵-ب) بخشی از ناحیه تک لایه را نشان می‌دهد که مشخص کننده عدم وجود نواحی چند لایه در وسعت زیادی